

NaturLig Omtanke

UNDGÅ SMITSOMME SYGDOMME

Sikkerhedsforanstaltninger i arbejdet med vildt.

Formål

Faldvildt (syge dyr eller dødfundne dyr) kan bære sygdomme, der kan smitte til mennesker (zoonoser) og bør derfor håndteres med omtanke. I denne folder forefindes retningslinjer, der minimerer risikoen for at pådrage sig sygdomme fra dyr.

Inden man begynder arbejdet med faldvildt, er det en god idé, at gøre sig følgende overvejelser:

- Hvad er risikoen for at pådrage sig en sygdom i det geografiske område jeg skal arbejde og/eller fra den art, jeg skal arbejde med? Hvad er symptomerne på disse sygdomme i mennesker og i vildt?
- Hvilken slags beskyttelsestøj/foranstaltninger vil minimere denne risiko? Har jeg de påkrævede kvalifikationer og ressourcer?
- Er jeg særligt udsat f.eks. pga. graviditet eller svækket immunforsvar? Er der brug for en vaccine inden arbejdet påbegyndes?
- Er der nogle særlige omstændigheder, der gør, at jeg skal være ekstra opmærksom, så som mange døde dyr af ukendt årsag, blødninger fra næse, mund osv. uden synlige tegn på traume.

Se kontaktinformationer bagerst i folderen, hvis du har brug for hjælp.

Undgå smitte med en zoonose:

FORBERED: Undersøg og identificér risikoen for at pådrage sig en zoonose.

PLANLÆG: Hvordan smitter sygdommen og hvordan undgås smitte.

UDFØR: Anvend nødvendige sikkerhedsforanstaltninger.

1 SIKKERHEDS- FORANSTALTNINGER

Følg altid disse retningslinjer, når du arbejder med faldvildt eller håndterer materiale fra vildt.

Brug handsker og pas på ikke at få sår ved håndteringen.

Vask hænderne grundigt med sæbe og lunkent vand efter du har taget handskerne af.

Desinficer udstyr og overflader efter håndtering af vildt er afsluttet.

Undgå at spise, drikke eller ryge, når du håndterer vildt.

Placer dig hensigtsmæssigt i forhold til vindretningen.

Søg lægehjælp, hvis du bliver syg. Informer om mulige smitstoffer, du kan have været udsat for.

Ekstra sikkerhedsforanstaltninger

Nogle aktiviteter kræver ekstra sikkerhedsforanstaltninger, som f.eks. overtrækstøj. Det er vigtigt, at have en specifik plan over dine aktiviteter, når du skal vurdere hvilke risici du kan blive udsat for. Overvej eksponeringsveje - dette vil hjælpe dig med at vælge passende værnemidler. Man kan altid anvende en højere grad af beskyttelse end nødvendigt; de følgende retningslinjer er minimumsanbefalinger under rutinemæssige omstændigheder.

Sådan vasker du hænder:

(se på [Fødevarestyrelsens hjemmeside - Sådan vasker du hænder](#))

- Skyl dine hænder i lunkent vand og fordel sæben godt - husk håndleddene.
- Gnid dine hænder mod hinanden og vask håndfladerne grundigt.
- Vask håndflade mod håndflade med let flettede fingre.
- Vask håndflade mod hånddryg på begge hænder.
- Vask begge tommelfingre.
- Slut af med at vaske fingerspidser og negle.
- Skyl omhyggeligt sæben af dine hænder og tør dem.
- Brug papirserviet til at lukke for vandet og smid papiret væk.

2 EKSPONERINGSVEJE

Vælg værnemidler baseret på eksponeringsveje.

Zoonoser overføres hovedsageligt via tre eksponeringsveje.

1. Direkte kontakt

Den mest almindelige smittevej er gennem direkte kontakt, især ved at kontaminerede hænder berører øjne, næse eller mund. Den mest effektive måde at beskytte sig på, er derfor god håndhygiejne.

Bær handsker når du er i kontakt med dyr, væsker fra dyr, eller et kontamineret miljø.

Vask altid hænder med vand og sæbe, når du har taget handskerne af, har rørt ved potentielt kontaminerede overflader, og før du spiser, drikker, ryger eller bruger din mobiltelefon. Brug eventuelt håndsprit efter vask.

Overvej risici for kontaminering ved direkte kontakt i en given situation. Hvis du arbejder med et større dyr eller arbejder i et særdeles kontamineret miljø, er det en god idé, at bruge heldragt, som kan vaskes separat eller engangsdragter og overtræksfutter, der kan smides ud efter brug.

Overvej om der er risiko for sprøjt eller dråber. Hvis svaret er "ja" eller "muligvis", så er det en god ide at anvende beskyttelsesbriller og åndedrætsværn eller en ansigtsskæm, for at undgå at få dråber i øjnene, næsen eller munden.

2. Luftbåren

Du bør altid arbejde i et vel-ventileret rum eller placere dig rigtigt i forhold til vindretningen i forhold til et kontamineret område eller kadaver, for at sikre dig mod luftbåren smitte.

Du bør sikre dig basalt kendskab til sygdomme hos dyrearten du arbejder med og geografisk udbredelse af en eventuel zoonose, samt aktiviteter, der kan sprede smitstoffet via luften.

Der bør altid anvendes åndedrætsværn ved:

- Håndtering af mus, der kan være inficerede med hantavirus (hantavirus forekommer i Danmark i rødmus (*Clethrionomys glareolus*)).
- Strejfning af rovdyr, der kan være smittet med rævens dværgbændelorm.
- Rengøring af bygninger der er kontamineret med gnaver-, flagermus-, eller fuglefæces.

Kun sjældent kræves der åndedrætsværn, når man indsamler små kadavere udendørs. Åndedrætsværn varierer i deres evne til at beskytte mod luftbårne zoonoser. For at opnå den bedste beskyttelse, skal man anvende en filtrerende ansigtsmaske med et partikelfilter, der beskytter mod mikroorganismer som bakterier og virus. Partikelfiltrenes effektivitet varierer og findes i tre klasser: P1, P2 og P3.

For at være beskyttet mod bakterier og virus, er det nødvendigt at anvende en ansigtsmaske med P3-partikelfilter. Det er vigtigt at skelne mellem gasfiltre og partikelfiltre, da gasfiltre ikke beskytter mod bakterier og virus.

Husk at sørge for, at der er god tilpasnings- og tætningssevne til ansigtet.

3. Vektorbåren

Vektorbårne sygdomme er udbredt - også i Danmark. Smitte kan ske via lopper, mitter, myg og flåter, der ved bid og stik kan overføre sygdomme til mennesker og dyr. I Danmark er risikoen minimal for at pådrage sig en vektorbåren sygdom og skovflåter udgør den største fare.

Klimaændringer og globalisering kan ændre trusselsbilledet.

Sikkerhedsforanstaltninger, der minimerer risikoen for flåtbårne sygdomme er:

- Bær lange bukser og ærmer og hold bukserne nede i sokkerne.
- Man kan supplere med værnemidler, der afskrækker flåterne*, men de har dog ikke en dokumenteret effekt.
- Undersøg dig for flåter, når arbejdet er slut og fjern straks eventuelle flåter.
- Tag et bad inden for to timer efter hjemkomst fra felten.
- Søg læge, hvis der opstår udslæt omkring flåtbid eller du får influenza-lignende symptomer efter flåtbid.

* Midler godkendt til afskrækkelse af myg og flåter (miljøstyrelsen): Autan Active Lotion, Autan Active Pumpespray, Autan Active Stift – myggeprepellent, Autan Protection Plus Pumpespray, Autan Protection Plus Stift, Autan Tropical Spray, Care Plus Anti Insect DEET Roll-on 30 %, Care Plus Anti Insect DEET spray 20 %, Care Plus Anti Insect DEET spray 40 %.

3 PERSONLIGE VÆRNEMIDLER

Sikkerhedsforanstaltninger i arbejdet med vildt.

Personlige værnemidler kan være:

Beskyttelsesbriller.

Ansigtmasker med P3-partikelfilter.

Engangshandsker, læderhandsker eller skærehandsker.

Sko/støvler der kan desinficeres eller overtræksfutter.

Engangsovertræksdragter, arbejdstøj til formålet.

Opsamling i pose.

Risikoen for at pådrage sig smitte fra vildt varierer. De følgende tabeller er inddelt i tre kategorier med stigende risiko.

Tabel 1

Risikoen er minimal ved begrænset kontakt med kropsvæsker eller biologiske prøver fra vildt.

Tabel 2

Risikoen øges, hvis der er kontakt med kropsvæsker og væv fra vildt med kendt zoonose i området, i den pågældende dyreart eller i en vektor.

Tabel 3

Risikoen er høj ved udbredt zoonose i den pågældende dyreart i området, samt altid ved kontakt med store mængder muse-, flagermus- eller fuglefæces.

Tabel 1
Minimal eller begrænset risiko.

Aktivitet	Værnemidler	Sikkerhedsforanstaltninger og eksponeringsvej(e)
<p>1. Håndtering af tilsyneladende raske levende dyr.</p> <p>Der er lav risiko for zoonoser; risikoen ved kontakt er minimal.</p>		<p>Eksponeringsveje: direkte kontakt, vektorbåren.</p>
<p>2. Håndtering af biologiske prøver fra tilsyneladende raske levende dyr.</p> <p>Ingen betydelig tilstedeværelse af zoonotiske sygdomme.</p>	 <p>Risiko for sprøjt:</p> 	<p>Kontakt med kropsvæsker eller biologiske prøver kan øge risikoen.</p> <p>Eksponeringsveje: direkte kontakt, vektorbåren.</p>
<p>3. Indsamling af biologisk materiale (fæces, urin) fra et miljø, hvor der ikke er kendskab til tilstedeværelsen af zoonotiske sygdomme.</p> <p>Der er en risiko ved direkte kontakt med kropsvæsker og væv, men der er ikke kendskab til tilstedeværelsen af en sygdom.</p>	 <p>Risiko for sprøjt:</p> 	<p>Opbevar prøverne i godkendte, mærkede beholdere.</p> <p>Eksponeringsveje: direkte kontakt, vektorbåren.</p>
<p>4. Håndtering ved afskaffelse eller indsendelse af et enkelt dødfundet dyr i et område, hvor der ikke er kendskab til tilstedeværelsen af zoonotiske sygdomme.</p> <p>Risikoen er minimal, så længe man anvender beskyttelse.</p>	<p>Små dyr:</p> <p>Store dyr:</p> 	<ul style="list-style-type: none"> • Anvend passende sikkerhedsforanstaltninger afhængig af smitterisikoen. • Transporter så vidt muligt ikke faldvildt sammen med passagerer. Anvend anhænger, lad eller baggagerum. • Sørg for at lukke plastikposer med kadavere tæt for at undgå lækage. • Afdæk alle kadavere. <p>Eksponeringsveje: direkte kontakt, vektorbåren.</p>

Tabel 2
Lav, men kendt risiko.

Aktivitet	Værnemidler	Sikkerhedsforanstaltninger og eksponeringsvej(e)
<p>5. Håndtering af tilsyneladende raske dyr fra et område med kendt risiko for zoonotiske sygdomme.</p> <p>Sygdom findes i håndret vildt (f.eks. harepest, brucellose) eller associerede vektorer.</p>	 <p>Afhængig af zoonose:</p>	<ul style="list-style-type: none"> Anvend passende sikkerhedsforanstaltninger i forhold til eksponeringsveje. Vær bekendt med symptomer på sygdom i mennesker og søg lægehjælp såfremt de opstår. <p>Eksponeringsveje: direkte kontakt, luftbåren, vektorbåren.</p>
<p>6. Håndtering af syge eller skadede dyr til aflivning, prøvetagning eller transportering.</p> <p>Risikoen øges fordi dyrets bevægelse kan skabe uventet kontakt, sygdommen kan være zoonotisk og evt. diarre kan øge risikoen for kontaminering.</p>	 <p>Afhængig af zoonose:</p>	<ul style="list-style-type: none"> Anvend passende sikkerhedsforanstaltninger i forhold til eksponeringsveje. Indsend prøver til diagnostik. Sørg for at have kontaktinformationer på alle der har været i nærheden af vildtet i tilfælde af zoonoser. Ved aflivning med skud, skal hovedskud undgås hvis der er tegn på neurologiske lidelser. <p>Eksponeringsveje: direkte kontakt, luftbåren, vektorbåren.</p>
<p>7. Håndtering af tilsyneladende raske dyr indsamlet i forvaltnings- eller forskningsøjemed fra et område med kendt risiko for zoonotiske sygdomme.</p>		<p>Hvis et dyr har fået medicin (bedøvelsesmiddel, aflivningsmiddel), er det ikke egnet til konsum.</p> <p>Eksponeringsveje: direkte kontakt, vektorer.</p>
<p>8. Indsamling af biologisk materiale (fæces, urin), til forvaltning eller forskning, fra områder hvor der findes vektorer med zoonoser.</p> <p>Risiko ved kontakt med kropsvæsker og væv fra potentielt inficerede dyr eller deres parasitter.</p>	 <p>Afhængig af zoonose:</p>	<ul style="list-style-type: none"> Brug passende sikkerhedsforanstaltninger i forhold til smitteveje. Indsend materiale til DTU Veterinærinstituttet for at få afklaret potentiel dødsårsag af faldvildt. Vær bekendt med symptomer på sygdom i mennesker og søg læge, såfremt de opstår. Eksponeringsveje: direkte kontakt, luftbåren, vektorbåren.

Tabel 3
Betydelig risiko for smitte.

Aktivitet	Værnemidler	Sikkerhedsforanstaltninger og eksponeringsvej(e)
<p>9. Håndtering af faldvildt eller arter man ved kan have zoonotiske sygdomme (f.eks. harer).</p> <p>Risikoen er forøget pga. kontakt med kropsvæsker og væv fra selvdødt dyr med ukendt dødsårsag.</p>		<ul style="list-style-type: none"> • Vær bekendt med symptomer på sygdom i mennesker og søg læge, såfremt de opstår. • Vær bekendt med tegn på usædvanlige dødsfald: • Meget faldvildt. • Blødninger fra kropsåbninger (næse, endetarm) uden tegn på traume. • Dyr der udviser tegn på ændret adfærd. <p>Eksponeringsveje: direkte kontakt, luftbåren, vektorbåren.</p>
<p>10. Rengøring af områder med dyreafføring og håndtering af gnavere i fælder med en betydelig mængde urin og fæces.</p> <p>Udvis især forsigtighed ved store mængder muse-, fugle-, eller flagermusfæces, især hvis det støver i lukkede rum.</p>		<p>Hantavirus kan bæres af gnavere (mus og rotter). Smitte ses ved kontakt med dyr eller urin, spyt eller ekskrementer fra dyrene. .</p> <p>Eksponeringsveje: direkte kontakt, luftbåren, vektorbåren.</p>

Husk:

- Vær orienteret om zoonoser i det område du arbejder i og kend smitteveje og symptomer.
- Informer eventuelt den lokale vildtkonsulent om fund af syge eller faldvildt.
- Vær bekendt med tegn på usædvanlige dødsfald: Mange døde dyr, blødninger fra kropsåbninger (næse, endetarm) uden tegn på traume, dyr, der udviser tegn på neurologisk lidelse (underlig adfærd) inden dødsfald.
- Hav kendskab til hvordan man håndterer, opbevarer og transporterer/ sender og afskaffer faldvildt.
- Sørg for at du har kontaktinformationerne på alle der har været i kontakt med kadaveret, så du kan kontakte dem i tilfælde af påvisning af en zoonose.

Vaccination

Nogle zoonotiske sygdomme kan forebygges gennem vaccination. Statens Serum Institut har følgende anbefalinger:

Rabiesvaccine

Rabies skyldes infektion med et virus (rabiesvirus), som overføres med spyt fra smittede dyr gennem bid eller slik i åbne sår. Rabies kan føre til dødelig hjernebetændelse. I Danmark forekommer rabies kun hos flagermus (European Bat Lyssa Virus (EBLV)), men det er kendt at infektionen kan spredes til andre pattedyr (i Danmark f.eks. ræv og får).

Personer med arbejde, der indebærer særlig høj smitterisiko, f.eks. dyrlæger og biologer, der håndterer vildt, som kan være rabiessmittede, herunder flagermus, bør vaccineres.

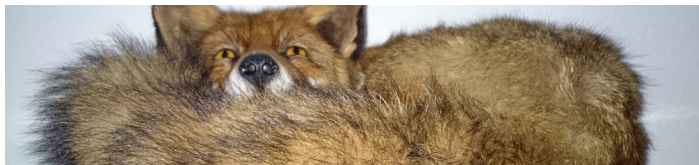
Vaccinen anvendes både forebyggende og ved mistanke om mulig rabiessmitte.

For yderligere information om rabiesvaccination henvises til ssi.dk eller egen læge.

Flåtbåren encephalitis/tick borne encephalitis (TBE)

TBE skyldes et virus fra familien af Flavivirus. TBE-virus overføres til mennesker via bid af skovflåter.

Personer med arbejde eller langvarigt ophold i lokalområder, hvor sygdommen findes, f.eks. visse dele af Central- og Østeuropa, Rusland og Sibirien; endvidere visse egne i Sverige og Danmark, f.eks. Bornholm, bør vaccineres.

4 VÆRNEMIDLER

Hvordan man på- og afklæder sig for at sikre sig bedst muligt.

Påklædning

Ansigtmaske og øjenbeskyttelse

Når man anvender en ansigtmaske, er det vigtigt at sikre sig, at ansigtsmasken slutter tæt. Hvis der også anvendes øjenbeskyttelse påføres disse efter ansigtsmasken er placeret korrekt.

Overtræksdragt og overtræksfutter

Når man bruger en overtræksdragt, er det vigtigt at sikre sig, at den er hel. Overtræksdragten trækkes ned over støvlerne. Overtræksfutter tages på over fodtøj.

Handsker

Har man en overtræksdragt på, trækkes denne ud over det første par handsker, og derefter andet par handsker ud over sikkerhedsdragten. Har man ikke sikkerhedsdragt, er det en god idé at trække handskerne op over ærmerne. Der kan desuden suppleres med plastikskåneærmer.

Afklædning

Ved afklædning er det vigtigt at undgå at kontaminere rene overflader - i dette tilfælde hænder, hoved og krop.

Rul forsigtigt overtræksdragten ned og tag det yderste lag handsker af sammen med dragten.

Træd ud af dragten og desinficer støvlerne/ fjern overtræksfutter og træd over i et område, der ikke er kontamineret. Hvis der ikke bruges overtræksfutter desinficeres støvlerne i stedet i et fodbad med f.eks. Virkon S.

Tag det næste sæt handsker af ved at gribe fat i håndfladen på den ene hånd og træk af. **UNDGÅ** at bruge tommelfingeren i kanten/ på indersiden af handsken.

Hold den beskidte handske i den anden hånd, der stadig har en handske på. Tag fat med tommelfingeren, fra hånden uden handske i kanten af handsken og hiv ud over den beskidte handske i håndfladen, så vrangen nu vender ud af.

Smid handskerne ud og vask hænderne grundigt med vand og sæbe.

Fjern beskyttelsesbrillen og ansigtsmasken. Sørg for at fjerne ansigtsmasken ved hjælp af snorene og undgå at røre ved selve masken.

Tag nye handsker på for at desinficere udstyr og overflader. Virkon S kan anvendes, men produktet er korroderende. Læs brugsvejledningen.

Vask hænderne grundigt med vand og sæbe når alt udstyr er desinficeret og affaldet er smidt ud.

2013-52
715
Egern

5 PRØVER FRA VILDT

Indsamling af prøver.

Indsamling af små prøver kan udføres ved at putte hånden i en pose, samle prøven op, og derefter trække posen ud over prøven, så prøven ender i posen ("hundelortemetoden"). Selv om man med denne teknik undgår direkte kontakt med prøven, er det en god idé at have handsker på. Sørg derefter for at lukke posen omhyggeligt for at undgå lækage og placér den i en ny pose, som også lukkes omhyggeligt.

Opbevaring af faldvildt/prøver

Sørg for at opbevare faldvildt/prøver køligt eller på frost, hvor det ikke kommer i kontakt med mennesker eller dyr. ALDRIG i køleskab eller fryser, der indeholder madvarer.

Indsendelse af faldvildt/prøver

Faldvildt undersøges ved DTU Veterinærinstituttet som led i overvågningen af sygdomme hos vilde dyr i Danmark.

Undersøgelser af faldvildt er gratis for indsenderen og enhver kan indsende vildt til undersøgelse. Svaret på obduktionen og eventuelle yderligere undersøgelser sendes direkte til indsenderen. Vildtet undersøges i henhold til laboratoriets vurdering og undersøgelserne er gratis, men indsender skal selv afholde udgifter til forsendelse af dyret.

Inden dyret sendes skal det pakkes forsvarligt ind, så der ikke sker ud-sivning af væsker fra pakken. Dette kan eksempelvis ske ved at pakke

dyret ind i avisepapir, håndklæder eller andet sugende materiale og lægge det i en lukket plastikpose/kasse eller lignende. Herefter lægges dyret i en stødsikker kasse som sikrer, at det ikke bliver klemt under transporten. For mere information og vejledning i indsendelse af faldvildt se www.vildtsundhed.dk.

Må jeg spise dyret?

Flere sygdomme i nedlagt vildt kan bevirke, at det er uegnet som føde. Det er den enkelte jægers eget ansvar at foretage denne vurdering.

Vildt til formidling eller undervisning

Det kan synes oplagt at bruge faldvildt til undervisning eller formidling, f.eks. for folkeskolelever eller andre interesserede. Man skal dog være opmærksom på, at der er regler for det (se Biproduktforordningen).

Animalske biprodukter er hele kroppe eller dele af dyr, animalske produkter eller andre produkter fra dyr, som ikke er bestemt til konsum og omfatter bl.a. faldvildt. Animalske biprodukter inddeles i tre kategorier, afhængig af hvilken risiko de udgør for omgivelserne, bl.a. med hensyn til risiko for spredning af sygdomme.

I Biproduktforordningens artikel 8, 9 og 10 er det listet op, hvilke animalske biprodukter der er kategori 1-, 2-, eller 3-materiale, samt hvordan det skal bortskaffes (artikel 12, 13 og 14). Se tabel 4 for uddrag.

Fødevarestyrelsen har vurderet, at man gerne må dissekere faldvildt i folkeskolen, så længe man ikke mistænker dyret for at have fejlet noget infektiøst. Man skal sikre, at der anvendes handsker ved berøring af kadaveret og der vaskes hænder efter undervisningen. Det mest sikre faldvildt er trafikdræbt vildt.

I tilfælde af at man kommer ud for en situation, hvor mange mennesker har været i nærheden af faldvildt, opfordres det til at man har en kontaktliste, så man kan kontakte disse personer i fald man finder tegn på zoonoser i vildtet.

Tabel 4

Uddrag af biproduktforordningens artikel 8, 9, 10, 12, 13 og 14.
Bemærk faldvildt er ikke direkte nævnt i biproduktforordningen.

Kategori	Materiale	Bortskaffelse
Kategori 1	Vildtlevende dyr der mistænkes for at være inficeret med zoonoser.	Kan bortskaffes ved nedgravning på fundstedet eller ved forbrænding.
Kategori 2	Indvolde, selvdøde og aflivede vildt, der ikke er slagtet til konsum.	Kan bortskaffes som husholdningsaffald eller efterlades på fundstedet.
Kategori 3	Slagteaffald fra vildt nedlagt til konsum.	Kan efterlades hvor dyret er nedlagt og brækket. Foretages brækning efter transport af vildtet skal slagteaffaldet bortskaffes som husholdningsaffald. Større mængder bør sendes til forarbejdning på Daka.

Bortskaffelse af faldvildt

Der er flere muligheder, der afhænger af mængde og eventuel risiko for smitte ved det materiale man skal bortskaffe.

Nedgravning af enkelte dyr ved fundstedet. Skal sikres at ræve m.m. ikke kan tilgå kadaveret. Undgå at fragte døde dyr fra en landsdel til en anden.

Større mængder affald eller større dyr bør afhentes af Daka til destruktion. Det er en service der skal betales for.

Enkelte mindre dyr kan afhændes som husholdningsaffald generelt. Affaldet sendes forbrænding på et forbrændingsanlæg.

HUSK altid at bortskaffe kadaveret forsvarligt. Såfremt dyret har været transporteret væk fra fundstedet eller stedet hvor dyret er nedlagt, skal det bortskaffes som nævnt i tabel 4. Det bør **IKKE** efterlades i naturen, da dette kan **risiko for spredning** af sygdomme.

Relevante kontakter

Vildtsundhed

tlf. 35 88 68 19

e-mail: vildtsundhed@vet.dtu.dk

www.vildtsundhed.dk

DTU Veterinærinstituttet

tlf. 35 88 60 00

www.vet.dtu.dk

Fødevarestyrelsen

tlf. 72 27 69 00

www.foedevarestyrelsen.dk

Statens Serum Institut

tlf. 32 68 32 68

www.ssi.dk

Zoologisk Museum

tlf. 35 32 22 22

www.zoologisk.snm.ku.dk

Miljøstyrelsen

tlf. 72 54 40 00

www.mst.dk

Folderen er sponsoreret af 15. juni-fonden, 2017
Af: Mette Frimodt Hansen, Mette Sif Hansen, Mariann Chriél

